

Φίλες και φίλοι,

Η σημερινή εκδήλωση διεξάγεται εν μέσω μιας κρίσης που δεν είναι απλώς οικονομική. Είναι μια συνολική δομική κρίση του συστήματος εξουσίας. Κρίση της δημοκρατίας, του πολιτικού συστήματος, κρίση των θεσμών.

Οι πολιτικές επιλογές που αποφασίστηκαν από τις μνημονιακές κυβερνήσεις στη περίπτωση της Ελλάδας, ξεπέρασαν κάθε όριο βαρβαρότητας και συνταγματικής νομιμότητας. Για να μπορέσει να υλοποιηθεί αυτή η πολιτική, ήταν και είναι απαραίτητο να παρακαμφθούν οι κανόνες της δημοκρατίας και να κατασταλεί η αυθόρμητη λαϊκή αντίδραση.

Και αυτό συνήθως γίνεται με δυο τρόπους. Έναν ποιο παραδοσιακό και έναν σύγχρονο. Είτε με τη τυπική κατάλυση της δημοκρατίας και τη καταστολή, είτε με τη θεσμική συρρίκνωση και το περιορισμό της δημοκρατίας.

Στην περίπτωσή μας, είχαμε τη δεύτερη επιλογή. Το μνημόνιο απαξίωσε θεσμούς, τσάκισε δικαιώματα, μετέτρεψε το Σύνταγμα σε κενό γράμμα, υποβάθμισε το κοινοβούλιο. Οι λαϊκές αντιδράσεις, δεν αντιμετωπίστηκαν με τα τανκς. Αντιμετωπίστηκαν με ένα μείγμα φυσικής και ψυχολογικής βίας.

Θα ήταν, όμως, λάθος ο ισχυρισμός ότι το μνημόνιο κατέλυσε τη δημοκρατία στη χώρα, εκτός των άλλων και διότι ούτε από πριν λειτουργούσε απρόσκοπτα. Είχε παραχωρήσει τη λειτουργία της σε ένα ιδιότυπο καθεστώς μιντιοκρατίας. Συνεπώς, η βαρβαρότητα είχε εύσημο τρόπο να υλοποιηθεί, δια της παρουσίας της στο λαό από τα μίντια είτε ως ευλογία, είτε ως μονόδρομη επιλογή σωτηρίας.

Έτσι στην αρχή μας είπαν ότι φταίμε όλοι εμείς. Ότι για τη κρίση φταίει το τεμπέλικο γένος των ελλήνων. Αργότερα προσπάθησαν να δημιουργήσουν αίσθημα συλλογικής ενοχής. Μαζί τα φάγαμε. Την ίδια ηθική ευθύνη οι θύτες και τα θύματα.

Μετά μας είπαν ότι όσοι αντιδρούν είναι εχθροί της δημοκρατίας. Ένα με τους φασίστες της Χρυσής Αυγής, που στην πάνω πλευρά της πλατείας- άλλωστε- συνεργάζονταν περίφημα με τις αστυνομικές δυνάμεις για να φτιαχτούν τα απαραίτητα πλάνα για τις βραδινές ειδήσεις. Αργότερα άρχισε η τρομοκρατία.

Μέχρι λίγες μέρες πριν τις κρίσιμες εκλογές, η αντικειμενική ενημέρωση πλημύριζε τις οθόνες με τις σκηνές βιβλικής καταστροφής που θα έρθουν αν κερδίσει ο ΣΥΡΙΖΑ και στεναχωρηθούν οι αγαπημένοι μας εταίροι.

Και τώρα, ξάφνου, οι οθόνες μας γέμισαν συννεφάκια. Ζούμε το μύθο της επιτυχίας. Η κυβέρνηση τα καταφέρνει. Επιτέλους τα πράγματα πάνε καλά. Μικρές λεπτομέρειες το 60% των ανέργων. Τα συσσίτια, τα λουκέτα, η φτώχεια, οι αυτοκτονίες. Αυτά συμβαίνουν σε άλλη χώρα.

Η Ελλάδα ζει το success story του μνημονίου. Όλα τα παραπάνω δεν έχουν θέση στα δελτία των ειδήσεων. Μόνο στα πρωτοσέλιδα έγκυρων διεθνών μέσων, όπως το Ρόιτερς, η Γκάρντιαν, η Χέραλντ βρίσκουν θέση. Αλλά στα ελληνικά δελτία δεν έχουν θέση. Γιατί επιτέλους πάμε καλά.

Ξεπουλάμε και τηπραμάτεια των δημοσίων οργανισμών. Τι κι αν το χρέος έφτασε στο 170 % του ΑΕΠ; Τι κι αν ζούμε τον έκτο χρόνο ύφεσης; Τι κι αν έχουμε ανθρωπιστική κρίση; Πάμε καλά; Κι αν δε το καταβαίνετε, μπορούμε να σας δείξουμε και τρεις δημοσκοπήσεις να πειστείτε και να το καταλάβετε.

Αυτό, όμως, δεν είναι succes story. Αυτό είναι virtual reality story, που έχει σκηνοθετηθεί σε κλειστές ομάδες προπαγάνδας και εκτελείται απρόσκοπτα από τα μιντιακό σύστημα.

Ποιο όμως είναι αυτό το περιβόητο μιντιακό σύστημα;

Είναι η πλειοψηφία των μεγάλων ιδιωτικών τηλεοπτικών καναλιών εθνικής εμβέλειας και πλέον η απαξιωμένη και χειραγωγημένη ΕΡΤ, που κεντρικός στόχος της κυβέρνησης είναι να μετατραπεί σε μια σύγχρονη ΥΕΝΕΔ.

Η πληροφορία που δημοσιεύτηκε χθες σε μεγάλης κυκλοφορίας εφημερίδα, όσο κι αν επισήμως -για λόγους σκοπιμοτήτων- διαψεύδεται, εντούτοις είναι απολύτως ενδεικτική των διαθέσεων, των στόχων και των στρατηγικών επιλογών της εσωτερικής τρόικας για τη δημόσια ραδιοτηλεόραση και το αγαθό της ενημέρωσης.

Η ΕΡΤ για χρόνια απαξιώθηκε συνειδητά και η κατάσταση επιδεινώθηκε περαιτέρω με τις κινήσεις της σημερινής κυβέρνησης.

Αποφάσεις λογοκρισίας, απαξίωση του ενημερωτικού προγράμματος, που λειτουργεί πλέον χωρίς προσχήματα ως μηχανισμός προπαγάνδας της κυβέρνησης και διαρκείς συγκρούσεις με το δημοσιογραφικό δυναμικό. Την ίδια στιγμή, οι καταγγελίες για ευνοιοκρατία και ρουσφετολογική διαχείριση του υπάρχοντος δυναμικού πληθαίνουν διαρκώς.

Αποτέλεσμα όλων αυτών είναι να είμαστε μια από τις ελάχιστες χώρες της Ευρώπης, όπου η δημόσια ραδιοτηλεόραση δεν είναι πρώτη σε ακροαματικότητα και θεαματικότητα. Ακόμα και στη γειτονική Ιταλία, το φαινόμενο του Μπερλουσκονισμού συνυπήρξε, ευτυχώς για το πολιτισμικό επίπεδο της γειτονικής χώρας, με μια πανίσχυρη δημόσια ραδιοτηλεόραση.

Μόνο εδώ επιθυμούν να τα διαλύσουν, να τα ισοπεδώσουν όλα, με πρόσχημα το δημοσιονομικό εξορθολογισμό. Και λέω με πρόσχημα, αφού είναι γνωστό ότι η ΕΡΤ δεν επιβαρύνει το δημόσιο προϋπολογισμό.

Εμείς απαντάμε έξω από τα δόντια.

Το άθλιο σχέδιο της τρικομματικής για την ΕΡΤ, θα μείνει στα χαρτιά. Η δημόσια ραδιοτηλεόραση δε θα γίνει όχημα προπαγάνδας, πολιτιστικής παρακμής και μηχανισμός πελατειακών εξυπηρετήσεων. Δεν θα ανεχτούμε την απαξίωση και τη διάλυσή της. Αντιθέτως, σχεδιάζουμε την αναγέννησή της.

Με την αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού και των πόρων της, ως μια αχτίδα ποιότητας, πολυφωνίας, έγκυρης και αντικειμενικής ενημέρωσης αλλά και ως φάρος πολιτισμού και ποιοτικής ψυχαγωγίας.

Και η διαφορά μας, είναι ότι η ΕΡΤ που εμείς οραματιζόμαστε δε θα είναι παράρτημα του γραφείου τύπου του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά πραγματικά ανεξάρτητη και αντικειμενική στα πρότυπα μεγάλων έγκυρων και ανεξάρτητων δημόσιων ραδιοτηλεοπτικών μέσων, όπως το Βρετανικό BBC, που καλό είναι να αντιγράψουμε ως προς το μοντέλο λειτουργίας του.

Αυτή είναι η διαφορά φιλοσοφίας και οράματος που έχουμε με τη κυβέρνηση για τη δημόσια ραδιοτηλεόραση. Εμείς οραματιζόμαστε ένα μοντέλο κοντά στο BBC, δηλαδή μια δημόσια τηλεόραση που θα ασκεί τεκμηριωμένη κριτική στη κυβέρνηση. Ενώ η εσωτερική τρόικα οραματίζεται ένα μοντέλο σύγχρονης ΥΕΝΕΔ, που θα λιβανίζει τη κυβέρνηση και θα ασκεί λογοκρισία στην αντιπολίτευση.

Το όραμά μας είναι σαφές. Οι στόχοι μας είναι σε αυτή τη κατεύθυνση είναι:

- Να απεγκλωβιστεί η ΕΡΤ από τον στενό κυβερνητικό εναγκαλισμό.
- Να αξιοποιηθεί στο έπακρο το υπάρχον δυναμικό αλλά και η τεράστια υλικοτεχνική υποδομή
- Να αυξηθεί η εσωτερική παραγωγή. Σε μια εποχή που ο πολιτισμός θεωρείται πολυτέλεια, η ΕΡΤ έχει το ανθρώπινο δυναμικό και τη τεχνογνωσία να στηρίξει μια νέα αναγκαία πολιτισμική αναγέννηση στο τόπο μας.
- Να αυστηροποιηθούν οι δομές ελέγχου των προμηθειών και των εξωτερικών παραγωγών που αποτελούν πραγματικό αγκάθι για την ΕΡΤ και μηχανισμό εξυπηρέτησης συμφερόντων.
- Να υπάρξει εγγύηση των εργασιακών σχέσεων των εργαζομένων στην ΕΡΤ και να μην υπάρχουν εργαζόμενοι δύο ταχυτήτων.

Ας επανέλθω, όμως, στη συνολική μας ανάλυση για το ρόλο και τη λειτουργία των μιντια την εποχή του μνημονίου.

Στον καιρό του Μνημονίου τα MEDIA, ως επί τω πλείστον, δεν παράγουν ενημέρωση, παράγουν προπαγάνδα. Και, όπως σε όλους τους κανόνες, υπάρχουν φυσικά και οι εξαιρέσεις που τους επιβεβαιώνουν. Αλλά στα περισσότερα MEDIA το «προϊόν» είναι ομοιόμορφο. Έχουμε υπερπροσφορά εμπορεύματος, το ίδιο προϊόν σε διαφορετική συσκευασία.

Και φυσικά αυτό δεν είναι τυχαίο. Ας δούμε ποιοι είναι οι ιδιοκτήτες σε αυτά που εμείς ονομάζουμε συστημικά ΜΜΕ.

Εκείνοι που είτε έχουν συμφέρον στη συνέχιση αυτής της πολιτικής που μας οδήγησε στη κρίση, είτε τρέμουν την ιδέα μιας μεγάλης πολιτικής αλλαγής που θα θέσει εν αμφιβόλω τη προνομιακή τους μεταχείριση από τη πλευρά του κράτους.

Με δυο λόγια πρόκειται για την οικονομική ολιγαρχία, που όχι μόνο δε μάτωσε από τη κρίση, αλλά έχοντας βγάλει τα κέρδη των προηγούμενων ετών στο εξωτερικό, μας κουνάει σήμερα το δάκτυλο.

«Έλα να μας βρεις να μας φορολογήσεις», μας διαμήνυσε κάποιος εξ αυτών, με συμμετοχή και σε μετοχική σύνθεση ΜΜΕ, πριν τις εκλογές.

Αυτό που έχει συγκροτηθεί στον χώρο των ΜΜΕ είναι ένας ολιγοπωλιακός μηχανισμός που αμφισβητεί τα ίδια τα θεμέλια του συστήματος που υποτίθεται ότι υποστηρίζει.

Για τον παραδοσιακό φιλελευθερισμό η ελευθερία των μέσων ενημέρωσης, η πολυφωνία, δεν είναι απλώς ατομικό δικαίωμα. Είναι εγγύηση για την εύρυθμη λειτουργία της δημοκρατίας. Γιατί δεν νοείται η δημοκρατία χωρίς πολυφωνική έγκυρη ενημέρωση. Για τον παραδοσιακό φιλελευθερισμό, όμως, η ελευθερία του τύπου διαμεσολαβείτε αναγκαστικά από την αγορά. Είναι ο οικονομικός ανταγωνισμός εκείνος που υποτίθεται ότι καθορίζει τι αξίζει να ακούγεται και τι όχι. Και αυτό που συνέβη και στην Ελλάδα είναι ότι οι ισχυροί οικονομικοί κύκλοι αργά ή γρήγορα ήλεγξαν το σύνολο της ενημέρωσης. Αυτή ακριβώς είναι η χρεοκοπία του φιλελευθερισμού και της άποψης ότι με ένα αόρατο χέρι η αγορά τάχα θα μπορεί να ρυθμίσει τα πάντα προς όφελος του ανθρώπου και της προόδου.

Ας δούμε όμως τι συνέβη στην πράξη.

Στην πράξη το θεσμικό πλαίσιο και η νομοθεσία για τα ΜΜΕ στην Ελλάδα είναι ένας πραγματικός κυκεώνας. Η ελληνική έννομη τάξη είναι διάσημη για την πολυνομία, την κακονομία, την έλλειψη συνοχής των διατάξεων της και την ασάφεια του πλαισίου της.

Στο πεδίο των ΜΜΕ η κατάσταση είναι πραγματικά δραματική. Το θεσμικό πλαίσιο δέχεται αλλεπάλληλες αλλαγές πολλές φορές σε άσχετα νομοθετήματα. Οι διατάξεις για την οικονομική διαφάνεια των ΜΜΕ είναι διάσπαρτες και ασυνάρτητες, νόμοι δεν εφαρμόζονται και καταργούνται στην πράξη, ουδείς τελικά είναι σε θέση να πει με σιγουριά τι ισχύει και τι δεν ισχύει.

Πρόκειται απλώς για νομοθετική ή διοικητική ανικανότητα; Ασφαλώς όχι. Πρόκειται για μια εσκεμμένη πρακτική που στόχο έχει να θολώσει τα νερά ώστε να επιτρέπεται στην εκάστοτε κυβέρνηση να λειτουργεί κατά το δοκούν και να ελέγχει τους όρους του ανταγωνισμού στο πεδίο.

Χαρακτηριστικό είναι ότι από όλες τις μνημονιακές ρυθμίσεις, όλως τυχαίως, η μόνη που δεν υλοποιήθηκε ποτέ, είναι αυτή που αφορά την αδειοδότηση των καναλιών, όπου

σύμφωνα με εκτιμήσεις του 2011, αφορούσε περίπου 500 εκ ευρώ έσοδα για το δημόσιο ταμείο.

Αλλά φαίνεται ότι η τρόικα, εσωτερική και εξωτερική, υπήρξε φτηνή στα πίστουρα και ακριβή στο αλεύρι.

Έχουμε, λοιπόν, να κάνουμε τελικά με ένα σύστημα που εκμεταλλεύεται δημόσιο χρήμα για να παράγει ενημέρωση, παράγει ενημέρωση για να καθορίσει την πολιτική και με τη σειρά της, η πολιτική δουλεύει για να παράγεται περισσότερο χρήμα. Αυτή είναι η περιβόητη διαπλοκή.

Αλλά όποιος θέλει να καταλάβει πως λειτουργεί το σύστημα δεν έχει παρά να σχηματίσει ένα νοητό τρίγωνο. Στη μια κορυφή, το καταρρέον πολιτικό σύστημα. Στην άλλη οι χρεοκοπημένες τράπεζες. Στην τρίτη, τα υπερχρεωμένα ΜΜΕ.

Το καταρρέον πολιτικό σύστημα αποφασίζει διαρκώς να δίνει δισεκατομμύρια για την ανακεφαλαιοποίηση των χρεοκοπημένων τραπεζών. Που φορτώνονται στο δημόσιο χρέος, δηλαδή στις πλάτες όλων μας. Οι χρεοκοπημένες τράπεζες με τη σειρά τους δίνουν δάνεια και ρευστότητα στα συστημικά υπερχρεωμένα ΜΜΕ, την ίδια στιγμή που έχουν κόψει τη ρευστότητα από υγιείς επιχειρήσεις. Και τα υπερχρεωμένα ΜΜΕ, με τη σειρά τους, στηρίζουν με νύχια και με δόντια το καταρρέον πολιτικό σύστημα και τα μνημονιακά του κόμματα. Και έτσι κλείνει ο φαύλος κύκλος του τριγώνου της αμαρτίας.

Εδώ, λοιπόν, έχουμε ένα πολιτικό και οικονομικό σκάνδαλο ολκής. Εταιρείες με αρνητικά ίδια κεφάλαια και χωρίς καμία δέσμευση ότι θα προχωρήσουν σε εξυγίανση, λαμβάνουν αφειδώς δάνεια, ενώ κάτι τέτοιο δεν δικαιολογείται από τις οικονομικές τους προοπτικές.

Τελικά, όμως, αυτό που δε γνωρίζει ο κόσμος είναι ότι εκείνος που συντηρεί τους μεγάλους ενημερωτικούς ομίλους, είναι ο απλός πολίτης, χωρίς να το γνωρίζει. Ο έλληνας πολίτης, που έχει αναγκαστεί σε θυσίες, πληρώνει το μάρμαρο, ώστε οι ολιγάρχες να παραμένουν

σε θέση ισχύος, την ίδια στιγμή που από την οθόνη του βομβαρδίζεται με ένα υποβαθμισμένο και μεροληπτικό ενημερωτικό υποπροϊόν.

Η διαπλοκή, λοιπόν, έχει μετατοπιστεί και μετασχηματιστεί στο περιεχόμενο της. Η ροή του χρήματος προς τα ΜΜΕ δεν γίνεται πλέον μέσω των δημόσιων συμβάσεων και των προμηθειών του δημοσίου. Οι προμήθειες έχουν αντικατασταθεί από το φτηνό τραπεζικό χρήμα. Υπό μια έννοια συνιδιοκτήτες των συστημικών ΜΜΕ είναι και οι τραπεζίτες, που κρατάνε τη διοίκηση των τραπεζών τους, με τα λεφτά και τις θυσίες του ελληνικού λαού.

Ο ΣΥΡΙΖΑ θα μπορούσε υπό συνθήκες να συμβιβαστεί με αυτό το σάπιο σύστημα. Να πει δε βαριέσαι, αύριο μπορεί να είμαστε εμείς οι διαχειριστές. Δεν θα το πούμε, όμως, ποτέ αυτό. Φιλοδοξούμε να βάλουμε ένα τέλος σε αυτό το σάπιο σύστημα. Να βάλουμε ένα τέλος στη διαπλοκή.

Είναι πολιτική υποχρέωση και καθήκον απέναντι στη δημοκρατία και τους πολίτες. Δεν είναι καθήκον της αριστεράς. Είναι καθήκον όλων των υγιώς σκεπτόμενων Ελλήνων. Γι' αυτό και σε αυτή μας τη προσπάθεια αναζητούμε συμμάχους σε όλο το ιδεολογικό και πολιτικό φάσμα.

Και μας ρωτάνε πολλοί: και τι θα κάνετε; Θα απαιτήσετε τα χρέη των μεγάλων καναλιών προς τις τράπεζες και θα οδηγήσετε στην ανεργία χιλιάδες εργαζόμενους;

Θέλουμε, λοιπόν, σήμερα να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα. Εμείς δεν έχουμε κανέναν είδους βεντέτα με κανέναν επιχειρηματία ξεχωριστά. Ούτε αγνοούμε τη σημασία των θέσεων εργασίας στο χώρο της ενημέρωσης, ιδίως στις μέρες μας. Αλλά πιστεύουμε ότι μια από τις σημαντικές πληγές για το τόπο και τη δημοκρατία, είναι η διαπλοκή οικονομικής και πολιτικής εξουσίας.



Μια από τις σημαντικές πληγές είναι η ασυδοσία, η έλλειψη δημοκρατικού ελέγχου και κανόνων δεοντολογίας και πλουραλισμού στα ΜΜΕ. Και γι' αυτό θεωρούμε ότι η κρίση που ζούμε αποτελεί ταυτόχρονα και μια σημαντική ευκαιρία να σπάσουμε αυτό το γόρδιο δεσμό. Και θα τον σπάσουμε αυτό το δεσμό. Μας αρκούν μόλις λίγα 24ωρα για να το καταφέρουμε, γιατί είμαστε αποφασισμένοι να το καταφέρουμε, αρκεί να έχουμε τη στήριξη του λαού.

Και έχουμε στα χέρια μας μια σειρά από όπλα που προσφέρει και το υπάρχον νομικό πλαίσιο αλλά και ιδέες για μεταρρυθμίσεις που θα βάζουν μία τάξη στο χάος.

· Το πρώτο μέλημα μας είναι να ενεργοποιηθούν επιτέλους οι διατάξεις που ισχύουν για όλες τις ΑΕ.

Διατάξεις που προβλέπουν ότι μια ζημιογόνα επιχείρηση δεν είναι δυνατόν να λειτουργεί επ' αόριστον ,χωρίς να ανακεφαλαιοποιείται.

Οι μεγαλοεπιχειρηματίες οφείλουν επιτέλους να βάλουν το χέρι στην τσέπη. Σε περίπτωση που δεν συμμορφωθούν αυτό θα σημαίνει εφαρμογή του νόμου με ταυτόχρονη μέριμνα για την προστασία των εργαζόμενων στον κλάδο.

· Στόχος μας είναι να δημιουργήσουμε ταυτόχρονα το πλαίσιο που θα επιτρέψει σε συνεργατικά -δημοσιογραφικά εγχειρήματα να αναλάβουν πρωτοβουλίες για να εμπλακούν στο χώρο της ενημέρωσης.

Αυτό θα δώσει νέα πνοή στο χώρο και θα δημιουργήσει τη δυνατότητα για πραγματική πολυφωνική έγκυρη ενημέρωση μακριά από οικονομικές εξαρτήσεις και εξυπηρετήσεις συμφερόντων.

· Επίσης, θα ενεργοποιήσουμε τις διατάξεις του νόμου που επιτρέπουν στην Τράπεζα της Ελλάδος να διενεργεί ελέγχους για την προέλευση της χρηματοδότησης των Ομίλων και των επιχειρήσεων ενημέρωσης ώστε να είναι διαφανείς και γνωστές σε όλους οι ροές του χρήματος.

Ένα ακόμα μεγάλο στοίχημα για μας και αυτό δεν αφορά μόνο το χώρο των ΜΜΕ αλλά το σύνολο σχεδόν της ελληνικής νομοθεσίας είναι να εκκινήσουμε τη διαδικασία κωδικοποίησης που αποτελεί σε μεγάλο βαθμό και προϋπόθεση ώστε να αποκτήσει το νομικό πλαίσιο συνοχή με τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις. Αλλά, επίσης, για να γνωρίζουν όλοι τι ισχύει και οι διατάξεις για την διαφάνεια στα ΜΜΕ και τον έλεγχο της χρηματοδότησης, να είναι συγκεντρωμένες.

Δεν έχουμε αυταπάτες ότι τα μεγάλα οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα είναι εύκολοι αντίπαλοι. Για να επιτύχουμε στο σκοπό μας οφείλουμε να συγκρουστούμε με τον πυρήνα των συμφερόντων που έχουν δημιουργήσει την Ελλάδα της κρίσης και της παρακμής. Αλλά σε αυτόν τον αγώνα θα έχουμε δίπλα μας τους πολίτες, τους εργαζόμενους, τους ανθρώπους του κλάδου που γνωρίζουν πάρα πολύ καλά πώς παίζεται το παιχνίδι.

Ένας πρόχειρος υπολογισμός λέει ότι από τη «βόμβα» του μνημονίου στο χώρο των MEDIA είχαμε 4800 θύματα, 4800 νέους άνεργους δημοσιογράφους και τεχνικούς. Δεν μπορεί, όμως, την ίδια ώρα που στη καρδιά του καπιταλισμού, στην Ελβετία, συζητάνε νόμο που θα θεσπίζει όριο στην ψαλίδα των αποδοχών των δημοσιογράφων εντός των δημοσιογραφικών οργανισμών - και τη προσδιορίζουν μάλιστα στο 1/12- στην Ελλάδα να έχουμε μια μειοψηφία golden boys και golden girls τηλεαστέρων και μια μεγάλη πλειοψηφία προλεταρίων δημοσιογράφων, οι οποίοι όμως γίνονται η ανθρώπινη ασπίδα των αφεντικών τους. Απειλούν, δηλαδή, ότι θα τους απολύσουν αν εφαρμοστεί για τις επιχειρήσεις τους ο νόμος.

Εμείς έχουμε στόχο να προστατεύσουμε την εργασία στα ΜΜΕ. Να βάλουμε κανόνες τόσο δεοντολογίας όσο όμως και εργασιακής δικαιοσύνης. Και υπάρχουν τρόποι, ώστε αυτό να το πετύχουμε με κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο.

Αγαπητές φίλες και φίλοι,

Τα ΜΜΕ δεν είναι απλώς πομποί ειδήσεων αλλά και μέσα επικοινωνίας, ψυχαγωγίας και πολιτισμού. Στον ΣΥΡΙΖΑ έχουμε προχωρήσει στην συγκρότηση μιας ολοκληρωμένης προγραμματικής πρότασης που θα αφορά και την ποιότητα των προγραμμάτων, ειδικά στα ηλεκτρονικά μέσα.

Η ρυθμιστική παρέμβαση είναι αναγκαία και για λόγους εφαρμογής του ίδιου του Συντάγματος, που ορίζει ότι η ραδιοτηλεόραση υπάγεται στον άμεσο έλεγχο του κράτους. Ο λόγος που το Σύνταγμα υποστηρίζει αυτή την ρύθμιση, είναι φυσικά ότι η ραδιοτηλεόραση χρησιμοποιεί για να εκπέμψει είτε το αναλογικό είτε το ψηφιακό φάσμα, που αποτελεί -όσο και αν κάποιοι θέλουν να το ξεχνούν- δημόσια περιουσία. Και αυτή τη δημόσια περιουσία σκοπεύουμε να την υπερασπιστούμε. Να εγγυηθούμε την ποιότητα και την πολυφωνία στα ΜΜΕ τόσο όσο αφορά το σκέλος της ενημέρωσης, όσο και το σκέλος της ψυχαγωγίας.

Το χάος, όμως, στον τομέα των ΜΜΕ δεν αφορά μόνο τη χρηματοδότηση και τη διαφάνεια στα μέσα, αλλά και το ίδιο το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας και εκπομπής τους. Η ιδιωτική ραδιοτηλεόραση λειτουργεί εδώ και εικοσιπέντε χρόνια σε ένα θεσμικό μεταίχμιο με προσωρινές άδειες. Ο διαγωνισμός για τις τηλεοπτικές άδειες προκηρύχθηκε τέσσερις φορές και τέσσερις φορές ακυρώθηκε, ενώ από το 2007 όταν και άλλαξε το νομικό πλαίσιο, η προθεσμία για την προκήρυξη της νέας διαγωνιστικής διαδικασίας έχει παραταθεί πάνω από δέκα φορές. Πρόκειται για την απόλυτη κοροϊδία.

Τα πανελλαδικής εμβέλειας τηλεοπτικά κανάλια, όπως και τα περιφερειακά και τα ραδιόφωνα, λειτουργούν με προσωρινές άδειες και κανείς δεν είχε μέχρι σήμερα την πολιτική βούληση να ρυθμίσει το πεδίο. Είναι δε άγνωστο αν ραδιόφωνα και τηλεοράσεις πληρώνουν τα οφειλόμενα ενοικιοστάσια στο δημόσιο για τη χρήση των ραδιοσυχνοτήτων. Το φθινόπωρο σε σχετική μας ερώτηση ο αρμόδιος Υπουργός έδωσε μια απολύτως ασαφή απάντηση. Ουδείς ξέρει πόσα χρήματα έχουν καταλογιστεί και πόσα από αυτά έχουν τελικά εισπραχθεί από τα οφειλόμενα στο δημόσιο.

Στην πραγματικότητα με τη συνενοχή της κυβέρνησης οι ραδιοτηλεοπτικοί σταθμοί λειτουργούν ως καταλήψεις όσο και αν κατά τα άλλα καταδικάζουν τις καταλήψεις. Είναι παράνομα την ώρα που κάνουν διαλέξεις περί ανομίας.

Με το αρρύθμιστο η εκάστοτε κυβέρνηση ασκεί πιέσεις στους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς αλλά και από την άλλη μεριά, οι σταθμοί λειτουργούν χωρίς τους στοιχειώδεις όρους που προβλέπονται στους διαγωνισμούς. Και έτσι όλοι είναι ευχαριστημένοι εκτός από τους πολίτες.

Ένα νέφος ασάφειας πλανιέται, επίσης, και πάνω και από τις συμφωνίες για την ψηφιακή μετάβαση. Πώς καταλήχτηκε η συμφωνία με τη DIGEA; Ποιες είναι οι υποχρεώσεις της;

Τις εκπληρώνει; Έχει προχωρήσει στις επενδύσεις που όφειλε; Πώς επιλέχθηκε ως πάροχος ψηφιακής πλατφόρμας; Ερωτήματα κόμβοι που αναδεικνύουν την προχειρότητα και την διαβλητότητα της διαδικασίας όσο δεν απαντώνται αρμοδίως.

Εμείς, από τη πλευρά μας, δεσμευόμαστε για την ολοκλήρωση μιας συνολικής ριζοσπαστικής μεταρρύθμισης στο πεδίο της ραδιοτηλεόρασης. Στόχος μας θα είναι να συγκεντρωθούν οι διατάξεις για την ραδιοτηλεόραση σε ένα ενιαίο συνεκτικό νομοθέτημα, ώστε να είναι σαφές το νομικό πλαίσιο. Πολιτικός στόχος είναι να εξασφαλιστεί η διαφάνεια, η πολυφωνία και η έκφραση ποικίλων κοινωνικών συμφερόντων μέσω των ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης.

Ποιά συγκεκριμένα, τα μέτρα που προτείνουμε:

- Διαδικασία αδειοδότησης από μηδενική βάση.
- Οι δημόσιες συχνότητες δε μπορεί να είναι κλειστό άβατο. Δε μπορεί το μόνο κλειστό επάγγελμα στη χώρα να είναι του καναλάρχη. Οι άδειες θα αποκτώνται για πέντε χρόνια και θα είναι ανακλητές από το ΕΣΡ.

· Πρόβλεψη για παροχή αδειών τηλεοπτικών σταθμών εθνικής εμβέλειας και σε μη εμπορικές επιχειρήσεις, όπως κοινωνικές οργανώσεις και φορείς. Οι τελευταίες, θα δοθούν σε κοινωνικές οργανώσεις και φορείς που θα συμμετέχουν σε ειδικό διαγωνισμό. Θα αποκτώνται, επίσης, για πέντε χρόνια και θα είναι ανακλητές από το ΕΣΡ.

· Αντίστοιχη πρόβλεψη και για περιφερειακούς τηλεοπτικούς σταθμούς. Ο στόχος είναι ο δυισμός μεταξύ κερδοσκοπικής και κοινωνικής τηλεόρασης να διατηρηθεί και εδώ.

· Αδειοδότηση των ραδιοφωνικών σταθμών. Πρόβλεψη για κοινωνικό ραδιόφωνο με ξεχωριστούς διαγωνισμούς.

· Στα κριτήρια για την απόκτηση της άδειας περιλαμβάνονται προβλέψεις σύμφωνα με τις οποίες αποκλείονται από τους διαγωνισμούς α) όσες επιχειρήσεις δεν έχουν ρυθμίσει τις οφειλές τους σε ασφαλιστικά ταμεία και εργαζόμενους. β) όσες δε τηρούν τα προβλεπόμενα από το νόμο εργασιακά και επαγγελματικά δικαιώματα. γ) όσες δεν τηρούν κώδικα δημοσιογραφικής δεοντολογίας.

· Πρόβλεψη στις μεταβατικές διατάξεις για καταβολή των οφειλόμενων τελών από τους ραδιοτηλεοπτικούς σταθμούς αναδρομικά από το 1995.

· Επανασχεδιασμός του χάρτη ραδιοσυχνοτήτων και πρόβλεψη ώστε ο πάροχος ψηφιακής πλατφόρμας να μη ταυτίζεται με το πάροχο περιεχομένου.

· Νέα ρύθμιση για τη συγκέντρωση στα ΜΜΕ, που να ανταποκρίνεται στα ελληνικά δεδομένα.

Το πρόβλημα όμως δεν είναι μόνο το θεσμικό πλαίσιο. Αλλά και ο φορέας που θα ελέγχει την εφαρμογή του.

Το ΕΣΡ το οποίο σύμφωνα με το Σύνταγμα είναι αρμόδιο, έχει απαξιωθεί πλήρως, εξαιτίας κάποιων εκ των μελών του που συμπεριφέρονται ως εντολοδόχοι της κυβέρνησης. Δεν έχει τη δυνατότητα να ελέγχει και να παρεμβαίνει αυτεπαγγέλτως. Η σύνθεση του δεν είναι νόμιμη και οποιαδήποτε κύρωση επιβάλλει καταπίπτει στο Συμβούλιο της Επικρατείας, αφού πολλά από τα μέλη του ΔΣ του έχουν υπερβεί το όριο που επιβάλλεται από τον ιδρυτικό του νόμο. Πρόκειται για μια αρχή φάντασμα και το σκάνδαλο είναι ότι η κυβέρνηση συντηρεί αυτή την κατάσταση. Και αυτή η κατάσταση θα αλλάξει.

Φίλες και φίλοι,

Αν η πληροφόρηση και η ενημέρωση δεν είναι εμπόρευμα ή δομημένο προϊόν, όπως τα άλλα, αν είναι θεμέλιο της δημοκρατίας, τότε οφείλουμε όλοι, πομποί και δέκτες, να επιστρέψουμε στις θεμελιώδεις αξίες της ενημέρωσης και της πληροφορίας. Σε μια κοινωνία όπου η ενημέρωση είναι άμεσα συνδεδεμένη με την εξουσία, ο αγώνας που έχουμε να δώσουμε θα είναι σκληρός, θα είναι κυριολεκτικά αδυσώπητος. Είμαστε, όμως, αποφασισμένοι να τον κερδίσουμε.